

§ 8.

Kommer Danmark i Krig, skal Instituttet ophøre med at tegne Forsikringer.

§ 9.

De Dokumenter vedrørende Forsikringen, som maatte blive oprettet i Medfør af denne Lov, er stempelfrie.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan over for det i denne Lov omhandlede Institut meddele saadanne Undtagelser fra Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. af 2. Maj 1934, der maatte findes paakrævet.

Instituttet er fritaget for Indkomstskat til Stat og Kommune.

§ 10.

Ved „dansk Skib“ forstaaes i denne Lov et Skib, der er optaget i Det almindelige Skibsregister eller i Fartøjsfortegnelsen, jfr. Lov om danske Skibes Registrering af 1. April 1892 med senere Ændringer.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft straks og har Gyldighed til den 30. April 1942 medmindre der ved Lov træffes anden Bestemmelse. Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan dog bestemme, at Institutkets Forsikringsvirksomhed skal ophøre forinden Udløbet af Lovens Gyldighedstid.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Straks efter Udbruddet af Verdenskrigen i 1914 viste det sig, at de danske Forsikringsselskaber, der ved Krigen blev afskaaret fra deres vigtigste Genforsikringsforbindelser, ikke var i Stand til paa egen Haand at sikre den nødvendige forsikringsmæssige Dækning af Krigsrisikoen ved Forsendelse af Varer til og fra Danmark. Da en saadan Dækning maatte anses som absolut nødvendig, hvis det skulde lykkes at opretholde Tilførslerne til Landet og Eksporten af Landbrugsprodukter, blev det — ligesom det blev Tilfældet med Hensyn til Kaskoforsikringen af Skibene — nødvendigt at lade Staten træde hjælpende til.

Ved Lov Nr. 221 af 24. September 1914 blev der derfor dannet et særligt Institut til Forsikring af Varer mod Krigsfare til Søs. Instituttet hvilede paa Samvirken mellem Staten, de danske Forsikringsselskaber og et særligt i dette Øjemed dannet Konsortium, bestaaende af Hovedbankerne og de store Rederier. Underskud og Overskud skulde fordeles med 35 pCt. paa Staten, 20 pCt. paa Forsikringsselskaberne og 45 pCt. paa Konsortiet. Medens der ikke var nogen absolut Grænse for Statens og

Forsikringsselskabernes Ansvar, var Konsortiets samlede Ansvar ved den med Konsortiet truffne Overenskomst begrænset til 6 Mill. Kr. udover de af Konsortiet oppebaarne Præmier. Bestyrelsen bestod af 10 Medlemmer, hvoraf 5 udnævntes af Kongen, medens 2 valgtes af Forsikringsselskaberne og 3 af Konsortiet. Institutet traadte i Likvidation i 1919. Overskudet androg 19 666 000 Kr., hvoraf 6 860 000 Kr. tilfaldt Statskassen.

Under den foreliggende ekstraordinære Situation har Søforsikringsselskaberne rettet Henvendelse til Handelsministeriet med Henstilling om, at der ligesom i 1914 maa blive dannet et særligt Forsikringsinstitut til Dækning af Krigsfare for Vareforsendelser til og fra Danmark.

Denne Henstilling har Handelsministeriet ment at maatte efterkomme. Det foreliggende Lovforslag, der er udarbejdet i Samraad med Søforsikringsselskaberne, bygger i væsentlig Grad paa Loven af 1914 og de Erfaringer, der blev indhøstet under Verdenskrigen. Medens der efter Loven af 1914, som foran nævnt, ikke var nogen Beløbsgrænse for Statens og Forsikrings-